

vil svare til Høsten, hvis da Høsten bliver paa godt 150 Mill. kg.

Det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, at Indenrigsministeren tænker sig Muligheden af, at man ophæver Sukkerrationeringen, i hvert Fald for det almindelige Forbrug, og i Stedet for giver Rabatmærker, og saa bliver Forholdet alt-saa dette, at man i frit Køb kan erhverve sig et større Kvantum til en anden Pris end den, hvortil det udrationerede Sukker sælges. Jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt udtale mig derom. Jeg skal ikke i og for sig have noget at indvende imod, at man ophæver Rationeringen og giver Rabatmærker i Stedet, men jeg er tilbøjelig til at tro, at det da vil blive nødvendigt at sikre sig et Kvantum Sukker fra Udlandet. Jeg synes ikke, man vil kunne stole paa, at de 150 Mill. kg, hvis Høsten da bliver saa stor, kunde strække til, saafremt Sukkerhandelen gives fri, og man ikke har andet med denne at gøre, end at man giver hver enkelt Husstand en vis Mængde Sukker til lavere Pris. Sukkerordningen i indeværende Aar koster Staten mange Penge. Antagelig vil Staten have et Underskud paa ca. 18 Mill. Kr. derpaa, men til Gængæld har Staten i tidligere Aar været heldigere stillet, og tager man den hele Periode fra 1. Januar 1917 til 1. Oktober 1919, vil der, efter hvad der er mig meddelt, kun være et Underskud paa $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og havde man ikke givet de 6 Mill. kg ekstra til Syltning for kort Tid siden, vilde der da i hele Perioden have været et Overskud. De 6 Mill. kg, der er uddelte til Syltning, giver Statskassen en Ekstraudgift paa ca. 5 Mill. Kr., hvis man da regner med, at Staten vilde have været i Stand til at eksportere de 6 Mill. kg til 1 Kr. 20 Øre pr. kg, hvad jeg antager, man vilde have kunnet, idet Staten har kunnet eksportere det Sukker, som er eksporteret, til en Pris af fra 2 Kr. ned til 1 Kr. 20 Øre pr. kg. Man maa regne med Forskellen mellem den Pris, Staten faar for det Sukker, der sælges til Forbrugerne, og den Pris, Staten kunde have faaet, hvis de 6 Mill. kg var blevet eksporteret. Da Staten ikke faar mere end 38 Øre pr. kg og kunde have eksporteret formentlig til 1 Kr. 20 Øre, vil der være en Difference af ca. 5 Mill. Kr. paa de 6 Mill. kg Sukker. Jeg er glad ved, at de 6 Mill. kg har kunnet uddeles, ligesom jeg ogsaa er tilfreds med, at det er muligt nu yderligere at uddele et ekstra Kvantum Sukker til Syltning, og jeg haaber, at Uddelingen

maa finde Sted saa betids, at det kan anvendes i alle Hjem til Syltning.

Jeg kan ikke paa nogen Maade indrømme, at det er rigtigt, hvad det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, siger, at man kunde have uddelt mere, at man kunde paa et tidligere Tidspunkt have importeret Sukker. Derom foreligger der ikke saadanne Oplysninger, at det ærede Medlem med Sikkerhed kan udtale dette, og det kan heller ikke være det ærede Medlem ubekendt, at man i den overordentlige Kommission fra alle Sider maatte erkende, at det vilde være forbundet med betydelig Risiko for Staten at give sig til at importere Sukker til en betydelig højere Pris end den, hvortil Sukkeret i Almindelighed sælges her i Landet til Forbrugerne. Ingen kunde paa Forhaand vide, hvor meget af et bestemt Kvantum der kunde sælges, og Resultatet kunde derfor meget vel, hvis man havde importeret, være blevet, at Staten havde tabt Penge derpaa, overhovedet ikke havde været i Stand til at sælge Sukker her i Landet. Dette har fundet Udtryk i den Indstilling fra den overordentlige Kommission, som det ærede Medlem selv har været med til at gøre, og som findes anført i det Lovforslaget ledsagende Bilag, idet det udtrykkelig her henstilles, at Ministeriet, inden Sukker importeres, søger tilvejebragt Oplysninger om, hvor meget der kan ventes solgt. Ministeriet skulde først henvende sig til Kommunalbestyrelserne for hos disse at erkynde sig, om der overhovedet er nogen Tilbøjelighed hos Publikum til at købe Sukker. Jeg er af den Opfattelse, at en hel Del Familier vilde gøre det. Jeg er ikke i Stand til at afgøre, om det særlig vilde være de velhavende eller de uformuende, der vilde købe Sukker, og det er det ærede Medlem ganske sikkert heller ikke. Jeg tror, at det vilde være Folk af alle Samfundslag, thi hvor der ikke er smaa Børn, eller hvor der kun er et Par Mennesker i Familien, er Trangen til at købe Sukker større end i de større Familier, eller hvor der er mindre Børn. Men alt i alt maa jeg hævde, at Sukkerordningen har virket tilfredsstillende. Og i Forhold til det store Gode, Befolkningen har haft ved den Maade, hvorpaa Sukkerforbruget og Sukkerproduktionen har været tilrettelagte, har Statens Udgifter været smaa.

Jeg tror, at alle er tilfredse med, at vi i det væsentlige kan opretholde den hidtilværende Ordning ogsaa for det kommende Aar. Derved sikrer vi paa For-